

τὴν μονὴν τοῦ Ἀρκαδίου ἐπαναστατῶν (α) καὶ η ἐκ Πεθύμης ἀναχώρησις τοῦ ἀρχηγοῦ Κορωναίου, πρὸς προϋπάντησιν τοῦ ὄποιος δ ἔρχηγδς Ζυμβρακάκης ἐπεμψεν ἀποστασιμάτιον τι, συνεπέσαι ἐπιστολῆς του. Τοῦτο ἐπανελθόν ἐκομίσατο τὴν εἰδησιν διτὶ δ ἀρχηγὸς Κορωναῖος πορεύεται πρὸς τὴν Κίσσαμον, ἔνθα ἀπειδιάσθησαν τὰ ὑπὸ τοὺς Χρῆστον Βυζάντιον συνταγματάρχην ἀπόστρατον

(ε) Τὸ συμβάν τούτο, διαδραματισθὲν ἐν ἅλλοις διαμερίσμασιν ἥθελομεν παραλείψεις ἀπαρατήρητον, ώς παραλείπομεν καὶ τὰ ἐν ἅλλοις τιμῆμασι συμβάντα, εἰ μὴ ἀπειωπάτο κακούούλως τὸ ὄνομα τοῦ ἀθανάτου φρουράρχου τοῦ Ἀρκαδίου, τοῦ ἀλυπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ Ἰωάννου Δημαχοπούλου, τοῦ ἥρωος τῶν ἡρώων τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως. Ο Δημαχόπουλος καὶ τοι δυνάμενος καὶ ἔγχαταλείψῃ τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ μοναστήριον, ώς εἶναι τοῖς πᾶσι γυναστὸν, πρὸ τῆς πολιορκίας του, ἐνέμενεν ἀνθίδων εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος καὶ εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ του. Λυπούμεθα κατάκαρδα δίτι δὲν γνωρίζομεν νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὴν ἁμυναν τῆς μονῆς ταύτης ἀθλα τοῦ φρουράρχου Δημαχοπούλου, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡμῖν ἐπιτετραμμένον νὰ σιγήσωμεν εἰς τὸν σφετερισμὸν τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ δόξης. Τὸν προσπαθήσαντα ν' ἀφαιρέσῃ τὸ αὐτόπροσαίρετον τῆς θυτεᾶς τοῦ φρουράρχου τοῦ Ἀρκαδίου, ἀποκαλοῦμεν προκαταβολικῶν μοχθηρῶν θέλορεν δὲ θεωρήσει μεγάλην τιμὴν μας, ἐὰν ἐλθωμεν εἰς ῥῆξιν χάριν τῆς λαμπρότητος τοῦ δυνάματος ἐκείνου, διτὶς ίσταται νῦν παρὰ τὸν θρόνον τοῦ Ἡγίου. Δὲν πάτυχήσαμεν νὰ σχετισθῶμεν στενῶς μετὰ τοῦ πρωτομάρτυρος τούτου, καὶ δὲν φοδούμεθα ἐνδεχομένην αἰτίασιν διτὶ ὄρμώμεθα εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ περικλεοῦς ὄντματος του ἐκ φιλικοῦ εἰσιθμάτος ή συμπαθεῶν ἀτομικῶν· διὰ τοῦτο ἀποκρούομεν ἐμπαθῶς, τὸ λέγομεν διαρρόδην, τὸ προσαπτόμενον αὐτῷ σφάλμα τῆς παραδοχῆς τῶν γυναικοπαλῶν ἐν τῷ μοναστηρὶῳ· αὐτῇ οὖσα γνωστὴ εἰς τὸν ἀρχηγὸν, ἐπήγασεν ἐκ τῶν πεποθήσαν τῶν ἔγχωρίων, αἰτιένες εἰσιν ἀδιασπάλευτοι· μάρτυρες ἔστωσι ἔρχηγδς Κορωναῖος καὶ οἱ ἔγχατατήσαντες τὰ φίλατα τῶν ἐν τῇ μονῇ, λόγῳ ἔξασφαλίσεως, Κρήτες. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ὀλιγάριθμον τῆς δύναμεως καὶ τὴν ἰδέαν τῆς ὑπερχειρίσεως τῆς μονῆς, ὑπὸ στρατιωτικὴν μόνον ἐποψίην οὐχὶ δὲ τὴν τοῦ ἐπαναστατικοῦ συμφέροντος, δ Δημαχόπουλος ἡτού ἀνεύθυνος· δίτι δὲ τὸς τῶν προγενεστέρων γνωστοποιήσεών του, ἔξαπέστειλε μετὰ τοῦ πρωτομάρτυρος Γαβριὴλ, ἡγουμένου, καὶ τῆς τμηματικῆς ἐπιτροπῆς, ἐκ τῶν μελῶν τῆς ὄποιας μάνον τὸ ὄνομα τοῦ Σπουγάτου εἶναι ἡμῖν γνωσδὸν, ἔξαπέστειλε, λέγομεν, τὸν ιερέζ Κραυιτάκην νύκταρι εἰς τὸν ἔρχηγδὸν του, ὅπως ἔγχειρίσῃ αὐτῷ ἐπιστολὴν ὑπογεγραμμένην παρὰ τῶν ἀνωτέρω, δι' οὓς ἔξήτει ἐπικουρίας, καὶ εἰπῇ προφορικῶς οὕτι «Ἔ οἱ φρουρᾶ